

Brev från och till medlemmar av familjen Gjørwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjørwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

Från Hrn Prof Bandaren Jos. Nél. Lindahl i Norrköping.

Stockholm, den 18 Jan. 1793.

128

Tack, äldra käraste min John, för det
sista så vackra och tillgifna Brev af den 14, med
de fara bilagde från vår söta Stafva. Gud gifve
er Begge bara så mycket Godt, som jag unnar,
bör och skal unna.

Ju visserligen har du rätt, at min lyckelighet
ligger hos oss Sjelfva; at Vänskapen, denna så ädla
Känsla, tillfredsställer Hjertat öfver och mot allt.
Jag äger Vänner inom och utom min Familie:
Skulle jag icke då vara lyckelig?

Tack, söteste Barn, för det i Höggraden och äfven
min Mandorff! Han förtjenar Eder Vänskap, och
han ber derom. Af Förtroendet - Brevsvunden
fattas nu uti Geth. Archivro blott 2:ne Brev til
honom, och de skola med första ingå. Af desse
mina Brev, skrifne til en ung, ritier och känsla-
full, fröndom litet misjält sjuk Vän, läner det
öfnast öfnskade Bolaget at känna en stor del
af mina hemligaste Tankar, af Resultater
inom mig Helf, dragne af Jemtis - åra
Reflexioner och Rön; och dem jag vil ans
förtro en värdig yngling, sig til vidgud
Tanke, til rättad döjelse, til fallare känsla.
Härtil nyttas ej det figurliga, mer eller
mindre mystiska Ordens - Språket, utan
Naturens enklaste uttalar: uttalar, som
Förnuftet, sedan det afklädt sig. Fröndarnes
Sindel, förändrar til fäker Övertygelse,
som

som Hjertat, lossadt undan deli Lästans, deli
Meningsens och Drukets Or, viligan, njuter och
förvarar. Sek! hvilken förlust för vårt lif, at
sent börja trampa äjtsjalighetens, dock så
lätt fundne och banade Stig, ic

sentier si neu pénible --- ;

och hvilken ren vildhet, at daremot tidigt få leda
en ynglings fot in på densamma, väg ledd ic
ena sidan af visheten, i den andra af ^{vanlagen} gudheten!
ty Drukhet eller afftaget stämplar den antingen
skuldiga eller lastbara Glädjen - äfen som
det är den renade Tanken, som tillåter och
förbjuder. Dessa äro några Drag af en Theorie,
af et psykologico-physico-moraliskt System,
som jag ensamme vandringsman fåt skapa mig
sjelf, ^{kan, sedan} tytt til en särskild Grundlag för mig sjelf,
för så Vänner; et System, som jag samnerligen icke
skulit utur Baumstjerner eller Truffer. Dock hwart
tager jag Vägen? ty, innan jag vifte erdet af,
frånade jag uti den sterile Jordmånen af ellet,
physica, Ethica och Lärdoms-Historien.

At jag blifvit litet kalsinnig äfen för den sist,
nämnda Vetenskypen, kan du bäst döma af bilagde
Emigrations-Patent. Vil du frälja några få öret
Natt, står det dig visserligen fritt; och jag, som
älskar Folkstockens Tilökning uti vårt Land,
skulle ingenstädes häldre se des förkofran, än
under mit älskade och älskande Solags ^{märmasse} Sats;
men hvad jag enkannerligen beder om är det,
ut, om du viltager någon af desse Emigranter
uti Dit Hus, du gör det så med din egen fulla
Tilgifvenhet för desse utflyttningar, samt
utan

utan attkänas affeende på mit lidande öfver
deras förpassning til Mr Lijensparres nya
Hemadöme. - dock, willi Gott! de skola segra
hans Kust förbi. Ofigurligen taladt: Bilagde
Catalog gör mig sin sista Rikt-gata inom väst
Högårdas Land, och hvad af Sötterne före April
icke funnit flytta för sig i Sverige, söker den
utomlands: ty fåfångt väntar man på ut-
lysningen af et Klubb-Krig emot dege, hälst
hos oss få föga Auctionsmässiga Verk uti Sötter.

Jag har i dag afföndt til Mr Professor Lidén
Svitet af Politiska Yttandet rörande Preussens
så kallade onaturliga Alliancie med Öfverrike
och Ryssland, samt bedt honom meddela Dig
det til genomläsning. Du skal, om Gud låter
oss lefa, få dels låsa dels behålla många
viktiga Paper.

Jag söker nu 2:ne välbelägna Rum för up-
sättandet af det Nationale Bibliotheket i
Vår, så at Allmänheten må skenbartigen
intaga, at det intet är et Bibliothek in Petto,
utan in Rorum Natura. Jä skal jag väl
också få tillräckelige afnämare för Svenska
Antikrum, så at begge Verken skola bära sig,
både det som gifver Londen, och det som dy-
medelst bygges. Jag skal ärligst
gjöra mit til.

Tusende Lämsningar ifrån oss alla. Lulle fick i Jön-
middags både fet och doniser Vore ifrån Söta
Stafva. Många många Kysfar ber jag Dig
flörda på hennes dämpar för min väkning,
och

och till Takksamhet för hvarneds så vackra, så
ömhätsfulla Brev till mig. Bed henne icke göra
någon Alteration åt sig för det infallande
Faderskapet. jag skal ännu någon tid
frånse. Däremot. hvarneds så föta, så kärre,
så ^{värda} ~~älskade~~ barn vil jag ännu någon tid
leva. Amen!

Ejorwell